

Έθιμα του Πάσχα στην Περιφερειακή Ενότητα Κοζάνης

/ [Παράδοση](#)

Με έθιμα, οι ρίζες των οποίων χάνονται στον ρου των αιώνων, είναι «δεμένη» η περίοδος του Πάσχα στην Περιφερειακή Ενότητα [Κοζάνης](#).

Τη Μεγάλη Παρασκευή, στο Δρυόβουνο του Δήμου Βοΐου, πραγματοποιείται «η αναπαράσταση της Αποκαθήλωσης του Χριστού» στον λόφο του «Γολγοθά», που βρίσκεται σε ύψωμα του χωριού. Το πρωί της Μεγάλης Παρασκευής, πλήθος πιστών συμμετέχει στην πομπή που σχηματίζεται προς τον λόφο, όπου σε κλίμα κατάνυξης, ο **Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Σισανίου και Σιατίστης κ. Αθανάσιος** θα παραδώσει το σκήνωμα του **Ιησού** στις μυροφόρες, τις νέες κοπέλες με παραδοσιακές στολές της περιοχής και που έχουν φθάσει από όλη τη Δυτική Μακεδονία για να συμμετάσχουν σε αυτή την κατανυκτική τελετή.

«Χριστός Ανέστη» στο κοιμητήριο Κοζάνης

Στην **Κοζάνη**, το «Χριστός Ανέστη», πολλοί κάτοικοι θα το ψάλλουν στο

κοιμητήριο του **Αγίου Γεωργίου**, που είναι το μεγαλύτερο κοιμητήριο της πόλης. Πρόκειται για μια θρησκευτική συνήθεια που έχει αντέξει στον χρόνο και που παρ' όλες τις σύγχρονες διαστάσεις και μοντερνισμούς της ζωής, έχει καταφέρει να παραμείνει λιτή και με συμβολικό περιεχόμενο. Τα μέλη κάθε οικογένειας συγκεντρώνονται γύρω από τα μνήματα των νεκρών τους και με αναμμένη τη λαμπάδα ψάλλουν το «**Χριστός Ανέστη**». Άλλοι κλαίγοντας, άλλοι χαμογελώντας θα αγκαλιαστούν, θα τσουγκρίσουν τα αυγά τους και θα ανταλλάξουν ευχές, θα μιλήσουν για τους αγαπημένους τους που δεν βρίσκονται στη ζωή, ενώ φεύγοντας θα αφήσουν κόκκινα αυγά στο μνήμα για να «χορτάσουν» όλα τα μέλη της οικογένειας που έχουν πεθάνει. Η ατμόσφαιρα της βραδιάς είναι ξεχωριστή, έχει στοιχεία κατάνυξης, έντονης συγκινησιακής φόρτισης ακόμη και σπαραγμού για τις οικογένειες που θρηνούν νέους ανθρώπους. Είναι μια ξεχωριστή εμπειρία, με πολύ δυνατές εικόνες για τον επισκέπτη.

Νεκρόδειπνα την επόμενη μέρα του Πάσχα

Σε ορισμένα χωριά της **Κοζάνης**, όπου οι κάτοικοι έλκουν την καταγωγή τους από τον **Πόντο**, συνηθίζουν τα περίφημα «Νεκρόδειπνα». Τη **Δευτέρα και την Τρίτη του Πάσχα**, στο **Πρωτοχώρι Κοζάνης**, οι κάτοικοι μαζεύονται από νωρίς στα μνήματα και ετοιμάζουν το εορταστικό τραπέζι της οικογένειας με σπιτικά εδέσματα, γλυκά, κόκκινο κρασί και ό,τι άλλο αγαπούσαν οι νεκροί. Το γεύμα διαρκεί μέχρι αργά το απόγευμα και συνήθως σφραγίζεται μ' ένα μεθυστικό γλέντι, συνοδεία ποντιακής λύρας, με χορούς και τραγούδια που θυμίζουν στα ζώντα μέλη της οικογένειας στιγμιότυπα από την ζωή των συγγενών τους που έχουν πεθάνει.

Η ατμόσφαιρα είναι συγκινητική και αυτό που εντυπωσιάζει είναι η εξοικείωση των ανθρώπων με την ιδέα του θανάτου καθώς και τα αισθήματα αγάπης και χαράς που οι άνθρωποι εκδηλώνουν σε αυτή τη νεκρολατρική γιορτή επιθυμώντας να «επικοινωνήσουν» με τα αγαπημένα τους πρόσωπα που έφυγαν από την ζωή.

Οι «Περδίκες» - Πασχαλιάτικα αυγά από τον Σύλλογο Γρεβενιωτών Κοζάνης

Μια επίδειξη της τεχνικής του ζωγραφίσματος των πασχαλιάτικων αυγών αναβίωσε και φέτος από τον **Σύλλογο Γρεβενιωτών Κοζάνης «ο Αιμιλιανός»** στην αίθουσα του συλλόγου.

Οι «**Περδίκες**» είναι Πασχαλιάτικα κόκκινα αυγά της περιοχής των **Γρεβενών**, τα οποία πριν βαφτούν έχουν περάσει από τη διαδικασία ζωγραφίσματος (κεντήματος

ή στολίσματος) από μελισσοκέρι με το ειδικό εργαλείο «**το κοντύλι**».

Πρόκειται για μια λαϊκή τέχνη που οι δημιουργοί (νοικοκυρές) «κεντούν» τα αυγά εμπνευσμένες κυρίως από τη φύση, (συνήθως την παραμονή της Μεγάλης Πέμπτης) δημιουργώντας σχέδια συμμετρικά, γεωμετρικά και όχι μόνο, όπου το μεράκι και η φαντασία της κάθε μιας νοικοκυράς αποτυπώνεται και παράγει κάθε φορά ένα όμορφο και ξεχωριστό δημιούργημα.

Το έθιμο αυτό και η ανάδειξη της τεχνικής του στολίσματος της Γρεβενιώτικης περδίκας για το **Σύλλογο Γρεβενιωτών Κοζάνης «ο Αιμιλιανός»** αποτελεί προτεραιότητα μιας και έχει να κάνει με την πολιτισμική κληρονομιά της περιοχής, ώστε το μοναδικό αυτό έθιμο να διατηρηθεί και μείνει στις επόμενες γενιές.

Όλη αυτή η δράση αποδεικνύει ότι το σπουδαίο και μοναδικό αυτό έθιμο βρίσκει συνεχιστές στη σύγχρονη κοινωνία μας και ανταπόκριση από τη νέα γενιά που το αγκάλιασε με ενθουσιασμό.

(Πηγή: ΑΠΕ-ΜΠΕ)